

VASTAUS AMERIKKALAISEN SANOMALEHTIMIEHEN KYSYMYKSIIN ⁸⁴

Vastaan viiteen minulle esitettyyn kysymykseen sillä ehdolla, että täytetään minulle annettu kirjallinen lupaus vastaukseni julkaisemisesta täydellisenä yli sadassa Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen sanomalehdessä.

1. Neuvostohallituksella ei ollut reformistista, vaan vallankumouksellinen hallitusohjelma. Reformit ovat myönnytystä, joita saadaan hallitsevalta luokalta sen herruuden säilyessä. Vallankumous on hallitsevan luokan vallasta suistamista. Sen takia reformistiset ohjelmat ovat tavallisesti monista osakohdista kokoonpantuja. Meidän ohjelmamme, vallankumouksellinen ohjelma, sisälsi oikeastaan yhden yleisen kohdan: tilanherrojen ja kapitalistien ikeen kukistamisen, heidän valtansa kukistamisen, työtätekevien joukkojen vapauttamisen noista riistäjistä. Tätä ohjelmaa emme ole milloinkaan muuttaneet. Tämän suunnitelman toteuttamiseen tähtäävien osatoimenpiteiden suhteen on kyllä tehty usein muutoksia; niiden luettelosta tulisi kokonainen teos. Mainitsen vain, että hallitusohjelmassamme on vielä yksi yleinen kohta, joka on aiheuttanut ehkä eniten muutoksia erillisissä toimenpiteissä. Se kohta on riistäjien vastarinnan tukahduttaminen. Vuoden 1917 lokakuun 25 (marraskuun 7) päivän vallankumouksen jälkeen emme lakkauttaneet edes porvarillisia sanomalehtiä eikä terrorista ollut puhettakaan. Vapautimme paitsi monia Kerenskin ministereitä, myös meitä vastaan sotineen Krasnovin. Vasta sen jälkeen, kun riistäjät, t.s. kapitalistit alkoivat tehdä vastarintaa, ryhdyimme järjestelmällisesti tukahduttamaan sitä, turvautuen jopa terroriin. Se oli proletariaatin vastaus sellaisiin porvariston tekoihin kuin salaliiton

solmiminen Saksan, Englannin, Japanin, Amerikan ja Ranskan kapitalistien kanssa riistäjien vallan palauttamiseksi Venäjälle, tshekkoslovakien lahjonta englantilaisranskalaisilla rahoilla, Mannerheimin, Denikinin y.m. y.m. lahjonta saksalaisilla ja ranskalaisilla rahoilla. Eräs viimeisimpiä salaliittoja, joka aiheutti „muutoksia” — porvaristonvastaisen terrorin voimistumista Pietarissa — oli porvariston yhdessä eserrien ja menshevikkien kanssa tekemä salaliitto Pietarin luovuttamisesta, salaliittoon osallistuneiden upseerien toimeenpanema Krasnaja Gorkan kaappaus, englantilaisten ja ranskalaisten kapitalistien toimesta tapahtunut Sveitsin lähetystön henkilökunnan lahjonta ja sen ohella monien henkilökuntaan kuuluvien venäläisten lahjonta j.n.e.

2. Neuvostotasavaltamme toiminta Afganistanissa, Intiassa ja muissa Venäjän ulkopuolella olevissa muhamettilaisissa maissa on samanlaista kuin toimintamme Venäjällä asuvien monilukuisten muhamettilaisten ja muiden ei-venäläisten kansallisuuksien keskuudessa. Me annoimme esimerkiksi bashkiirilaisille kansanjoukoille mahdollisuuden perustaa Venäjällä autonomisen tasavallan, autamme kaikin tavoin jokaisen kansan itsenäistä, vapaata kehitystä, kirjallisuuden kasvua ja levitystä jokaisen kansan omalla kielellä, käänämme ja teemme tunnetuksi omaa Neuvostoperustuslakiamme, joka kaikeksi onnettomuudeksi miellyttää yli miljardia riippuvaisiin, sorrettuihin ja vajaoikeudellisiin siirtomaakansoihin kuuluvaa maapallon asukasta enemmän kuin porvarillisten „demokraattisten” valtioiden „länsieurooppalainen” ja amerikkalainen perustuslaki, joka vahvistaa maan ja pääoman yksityisomistuksen, t.s. vahvistaa harvalukuisten „sivilisoituneiden” kapitalistien oikeuden sortaa omien maidensa työtätekeviä ja satoja miljoonia siirtomaiden asukkaita Aasiassa, Afrikassa y.m.

3. Yhdysvaltoihin ja Japaniin nähden poliittisena päämääränämme on ennen kaikkea torjua niiden Venäjälle tekemä julkea, rikollinen, rosvomainen, ainoastaan näiden maiden kapitalistien rikastumiseen tähtäävä hyökkäys. Olemme ehdottaneet monta kertaa virallisesti rauhaa noille molemmille valtioille, mutta ne eivät ole edes vastanneet meille ja jatkavat sotaa meitä vastaan auttaen Denikiniä ja Koltshakia, ryöstäen Muurmannin rannikkoa ja Arkan-gelia, autoittaen ja hävittäen varsinkin Itä-Siperiaa, missä

venäläiset talonpojat tekevät Japanin ja Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen kapitalistirosvoilta sankarillista vastarintaa.

Tulevana poliittisena ja taloudellisena päämääränämme kaikkiin kansoihin, muiden muassa myös Yhdysvaltoihin ja Japaniin nähden on veljellinen liitto poikkeuksetta kaikkien maiden työläisten ja työtätekevien kanssa.

4. Ne ehdot, joiden pohjalla suostumme solmimaan rauhan Koltshakin, Denikinin ja Mannerheimin kanssa, olemme esittäneet kirjallisessa muodossa täysin selvästi ja täsmällisesti monta kertaa, esimerkiksi Bullitt'ille⁸⁵, joka kävi neuvotteluja kanssamme (ja henkilökohtaisesti minun kanssani Moskovassa) Yhdysvaltojen hallituksen nimissä, ja kirjeessä Nanseniille⁸⁶ j.n.e. Ei ole meidän syytämme, jos Yhdysvaltojen ja muiden maiden hallitukset pelkäävät julkaista näitä asiakirjoja kokonaisuudessaan ja salaavat kansalta totuuden. Palautan mieleen vain meidän perusehtomme: olemme valmiit maksamaan kaikki velat Ranskalle ja muille valtioille, kunhan vain rauha muodostuisi rauhaksi teoissakin eikä ainoastaan sanoissa, t.s. että Englannin, Ranskan, Yhdysvaltojen, Japanin ja Italian hallitukset allekirjoittaisivat ja vahvistaisivat sen virallisesti, sillä Denikin, Koltshak, Mannerheim y.m. ovat pelkkiä pelinappuloita noiden hallitusten käsissä.

5. Haluaisin ennen kaikkea saattaa Amerikan yleisen mielipiteen tietoon seuraavaa:

Kapitalismi oli feodalismiin verrattuna maailmanhistoriallinen askel eteenpäin „vapauden”, „tasa-arvoisuuden”, „demokratian” ja „sivistyksen” tiellä. Mutta siitä huolimatta kapitalismi on ollut ja pysyy *palkkaorjuuden järjestelmänä*, missä nykyajan („moderne”) orjanomistajain, tilanherrojen ja kapitalistien mitätön vähemmistöryhmä pitää orjuudessa miljoonia työtätekeviä, työläisiä ja talonpoikia. Porvarillinen demokratia muutti feodalismiin verrattuna tuon taloudellisen orjuuden muotoa, loi sille erittäin loistavan verhouksen, mutta ei muuttanut eikä voinut muuttaa sen olemusta. Kapitalismi ja porvarillinen demokratia ovat palkkaorjuutta.

Tekniikan jättiläismäinen edistys yleensä ja kulkulaitoksen edistys erityisesti, pääoman ja pankkien valtava kasvu ovat saaneet aikaan sen, että kapitalismi on kypsynyt ja tullut ylikypsäksi. Se on elänyt aikansa. Siitä on tullut mitä taantumuksellisin inhimillisen kehityksen haitta. Se on muo-

dostunut vähäisen miljardööri- ja miljonääriryhmän kaikkivallaksi, ryhmän, joka ajaa kansoja teurastettaviksi ratkaisutakseen kysymyksen, saksalainenko vai englantilais-ranskalainen rosvoryhmä saa haltuunsa imperialistisen saaliin, vallan siirtomaissa, rahataloudelliset „vaikutuspiirit” tai „mandaattioikeudet” j.n.e.

Kymmeniä miljoonia ihmisiä surmattiin ja tehtiin raajarikoiksi vuosien 1914—1918 sodassa nimenomaan sen tähden, vain sen tähden. Tietoisuus tästä totuudesta leviää vastustamattomalla voimalla ja nopeudella kaikkien maiden työtätekevien joukkojen keskuuteen ja näin tapahtuu sitäkin suuremmalla syyllä, koska sota on aiheuttanut kaikkialla ennenkuulumatonta hävitystä ja sodan vuoksi on *kaikkialla*, muiden muassa myös „voittaja”-kansojen, maksettava korkoja veloista. Entä mitä nuo korot ovat? Ne ovat miljardiveroa herroille miljonääreille siitä, että nämä sallivat suosiollisesti kymmenien miljoonien työläisten ja talonpoikien tappaa ja silpoa toisiaan, jotta kysymys kapitalistien voittojen jaosta olisi tullut ratkaistuksi.

Kapitalismin vararikko on kiertämätön. Joukkojen vallankumouksellinen tietoisuus kasvaa kaikkialla. Siitä on olemassa tuhansia merkkejä. Eräänä vähemmän tärkeänä, mutta poroporvarille erittäin havainnollisena merkinä ovat Henri Barbusse'in romaanit („Le feu” ja „Clarté”); hän oli sotaan lähtiessään mitä lauhkein, vaatimattomin, lainkuuliaisin pikkuporvari, filisteri, pieneläjä.

Kapitalistit, porvaristo, voivat omalta kannaltaan „parhaassa” tapauksessa lykätä tuonnemmaksi sosialismin voittoa siinä tai tässä erillisessä maassa tuhoamalla vielä satojatuhansia työläisiä ja talonpoikia. Mutta he eivät voi pelastaa kapitalismia. Sen tilalle on tullut *Neuvostotasavalta*, joka antaa vallan työtätekeville ja vain työtätekeville, antaa työtätekevien vapauttamisen johdon proletariaatille, joka lakkauttaa maan, tehtaiden ja muiden tuotantovälineiden yksityisomistuksen, sillä tuo yksityisomistus on harvojen moniin kohdistaman riiston alkulähde, joukkojen kurjuuden alkulähde, kansojen välisten, vain kapita!isteja rikastuttavien ryöstösotien alkulähde.

Kansainvälisen Neuvostotasavallan voitto on turvattu.

Lopuksi pieni valaiseva esimerkki: Amerikan porvaristo pettää kansaa ylistäen maassaan vallitsevaa vapautta, tasa-arvoisuutta, demokratiaa. Kuitenkaan ei se eikä

mikään muu porvaristo, ei ainoakaan hallitus maailmassa voi ryhtyä, ei uskalla ryhtyä kilpailemaan meidän hallituksemme kanssa todellisen vapauden, tasa-arvoisuuden ja demokratian pohjalla: olettakaamme, että sopimus takaa meidän hallituksellemme ja mille muulle hallitukselle tahansa vapauden vaihtaa... kirjasia, joita julkaistaan hallituksen nimissä millä tahansa kielellä ja jotka sisältävät kyseisen maan lakien tekstin, perustuslain tekstin ja selityksen sen paremmuudesta muihin verrattuna.

Yksikään porvarillinen hallitus maailmassa ei rohkene tehdä sellaista rauhanomaista, sivilisoitua, vapaata, tasa-arvoista, demokraattista sopimusta meidän kanssamme.

Miksi? Siksi, koska kaikki hallitukset, paitsi Neuvostohallituksia, pysyvät pystyssä joukkojen sarron ja petkutuksen varassa. Vuosien 1914—1918 suuri sota on kuitenkin tehnyt lopun suuresta petkutuksesta.

Lenin

Heinäkuun 20 pnä 1919

„Pravda“ № 162,
heinäkuun 25 pnä 1919

Julkaistaan „Pravda“ lehdessä
tekstin mukaan